

ACUL DE GRAVURĂ
al lui
LUCA

2020

Un ghid de ucenicizare practică pentru
ucenicii lui Hristos din Biserica Harul Titan

Evanghelia după Luca

*Ucenicul nu este mai presus de învățătorul lui;
dar orice ucenic desăvârșit va fi ca învățătorul lui.*

Luca 6:40

INTRODUCERE

Așa cum subliniază Gordon D. Fee în lucrarea sa, *Biblia ca literatură*, evangheliile constituie un gen aparte de narațiune, diferită de narațiunile Vechiului Testament. Dificultatea în interpretarea evangheliilor apare din cel puțin două direcții:

1) Isus nu a scris nicio carte despre Sine, doar alții au scris despre El și
2) Avem patru evanghelii în Noul Testament. Aceste considerente trebuie să ne facă atenți când citim și mai ales când interpretăm textul evangheliilor.

Evangheliștii au selectat, sub călăuzirea Duhului Sfânt, din mulțimea de „fapte și cuvinte” ale lui Isus, doar ceea ce a servit scopului evangheliei lor și destinatarilor pe care îi vizează.

Pentru a interpreta corect evangheliile trebuie să ținem cont, pe de-o parte, de contextul istoric al lui Isus, când s-au întâmplat evenimentele pe care le relatează evangheliștii. Pe de altă parte, trebuie să ținem cont de contextul istoric al evangheliștilor, care scriu după trei sau chiar șase decenii de la evenimente.

Duhul Sfânt a condus patru oameni ca să scrie patru evanghelii complementare, fiecare având un scop specific. (Vezi Ioan 20:30-31; 21:25).

Așadar, trebuie să ne întrebăm când citim și studiem *Evanghelia după Luca*: Cui i s-a adresat Isus când spune aceste cuvinte? Dar și: De ce evanghelistul Luca a selectat aceste fapte și cuvinte? Luca menționează câteva parabole, minuni și întâmplări

pe care niciunul dintre ceilalți evangheliști nu le menționează. De exemplu: *Pilda fiului risipitor*, *Pilda bogatului* și *a lui Lazăr*, *Pilda bunului samaritean* sunt menționate doar de Luca.

De asemenea, ca să avem o înțelegere completă a evenimentelor relatate trebuie să comparăm ce spune Luca cu pasajele paralele, dacă acestea există, din celelalte trei evanghelii.

Luca este singurul evanghelist dintre cei patru care a scris o continuare a evangheliei sale.

Luca este singurul evanghelist care își prefațează cele două scrieri și care ne comunică cine este destinatarul scrierilor lui. Cele două prefete confirmă continuitatea dintre cele două volume scrise de Luca, identitatea destinatarului comun (Teofil) și unitatea lor în același timp.

Luca Îl prezintă pe Mântuitorul în special ca Fiu al omului. De aceea, el accentuează dependența Sa de Duhul Sfânt, rugăciunea și iubirea Lui față de oameni.

Luca evidențiază în special dragostea lui Isus ca Fiu al omului, față de diverse categorii de oameni (săracii, femeile, străinii, bolnavii etc.), în timp ce Matei subliniază regalitatea Mântuitorului ca Fiu al Regelui David, Marcu, puterea Lui, iar Ioan, divinitatea Sa.

Scrierile lui Luca, *Evanghelia* și *Faptele*, reprezintă aproximativ un sfert din tot Noul Testament. *Evanghelia* scrisă de el este cea mai lungă dintre cele patru, iar împreună cu *Faptele* formează cel mai mare text nou-testamentar scris de un singur autor.

Folosit de Luca în special sub inspirația Duhului Sfânt, acest cuvânt arată importanța „planului lui Dumnezeu” în teologia lui Luca. Dumnezeu își pune în aplicare planul de mântuire prin lucrarea lui Hristos, dar planul Lui nu se termină odată cu înălțarea lui Hristos la cer, ci continuă cu Biserica. De aceea și Luca își continuă evanghelia cu volumul 2,

Luca folosește de nouă ori în scrierile lui, *Evanghelia* și *Fapte*, cuvântul *boule*, care înseamnă „plan, sfat”. Acest cuvânt apare de 12 ori în tot Noul Testament, dintre care de 9 ori doar la Luca și se referă la planul lui Dumnezeu, care este de nezdruccinat, care se împlinește fără să poată fi împiedicat (vezi ultimul verset din *Fapte*).

Faptele apostolilor. Biserica nu este decât continuarea lucrării lui Hristos pe pământ, după planul pe care Dumnezeu l-a făcut în Sine Însuși înainte de întemeierea lumii.

Tradiția creștină confirmă unanim că Luca este autorul celor două scrieri. Încă de la mijlocul secolului al II-lea d.H., este confirmată paternitatea lui Luca în ce privește *Evanghelia* care-i poartă numele și cartea *Faptele apostolilor*: începând cu ereticul Marcion (anul 150 d.H.), care a inclus doar *Evanghelia după Luca* în canonul lui, continuând cu *Canonul Muratorian* de la sfârșitul secolului al doilea și până la Irineu, Tertulian, Clement din Alexandria și alții. Toți aceștia confirmă că Luca a scris cele două cărți ale Noului Testament.

Canonul Muratorian este o listă, scrisă în limba latină, de cărți ale Noului Testament considerate inspirate de către Biserică în jurul anului 170 d.H.; lista a fost descoperită de Antonio Muratori și publicată în 1740.

În *Fapte* autorul se include pe sine în relatare începând din Fapte 16:10-17, alături de Pavel în a doua călătorie misionară și după aceea. Pavel îl menționează pe Luca de trei ori în scrierile lui: în Coloseni 4:14 „doctorul preaiubit”, în Filimon 24 printre „tovarășii mei de lucru” și în 2 Timotei 4:11 „numai Luca este cu mine” în închisoare.

Din datele interne se poate concluziona că Luca a scris cele două cărți în jurul anului 63 d.H. Cartea *Faptele apostolilor* se încheie cu Pavel în arest la domiciliu în Roma. Dacă Luca ar fi scris după eliberare, sigur ar fi menționat ce s-a mai întâmplat cu Pavel. De asemenea, Luca nu scrie nimic despre dărâmarea Ierusalimului din anul 70 d.H.

Împărțirea cărții

Prefața 1:1-4

Nașterea și copilăria 1:5-2:52

Lucrarea lui Ioan Botezătorul 3:1-20

Începutul lucrării lui Isus 3:21-4:13

Lucrarea lui Isus în Galileea 4:14-9:50

Drumul din Galileea spre Ierusalim 9:51-19:44

Lucrarea lui Isus în Ierusalim 19:45-21:38

Crucificarea și învierea 22:1-24:49

Epilogul 24:50-53

Este important să observăm că cea mai consistentă parte a *Evangheliei după Luca*, din punct de vedere cantitativ, este secțiunea care prezintă drumul

spre Ierusalim. Metafora drumului, a căii, este importantă pentru Luca, el numind întreaga credință creștină „Calea” (vezi Fapte 9:2; 22:4; 24:22; compară și cu Ioan 14:6).

Calea credinței este calea uceniciei, calea crucii, după cum a spus Isus: „Dacă voințe cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi, și să Mă urmeze.” (Luca 9:23).

Credința este un drum de parcurs, nu un set de dogme. Credința înseamnă umblare și nu idei. Credința este activă și nu statică; este verb, nu substantiv; Cale, nu punct.

Să ne reamintim!
Ce este un grup de ucenicizare?

Un grup de ucenicizare este un grup de 8-12 persoane, care se adună în afara întâlnirii publice a bisericii locale, în case sau în clădirea bisericii, pentru a experimenta prezența lui Hristos în mijlocul lor (Matei 18:19-20), puterea Lui în slăbiciunile și nevoile lor (Galateni 6:2) și să învețe cum să împlinească poruncile Lui (Matei 28:18-20).

Să ne reamintim!
Ce nu este un grup de ucenicizare?

Un grup de ucenicizare:

Nu este un grup de rugăciune, deși ne rugăm unii pentru alții în grup.

Nu este un grup de studiu biblic, deși studiem Biblia interactiv și aplicativ în grup.

Nu este un grup de socializare, deși încurajăm părtășia creștină și cunoașterea reciprocă.

Nu este un grup de evanghelizare, deși urmărim ca grup să prezentăm evanghelia.

Nu este un grup de slujiri, deși ne purtăm sarcinile unii altora slujindu-ne reciproc.

Nu este un grup de elită, deși urmărim excelența în tot ce facem.

Nu este un grup închis, deși spațiul ne limitează deseori.

Nu este un grup de consiliere și terapie, deși încurajăm ucenicizarea 1:1 și responsabilizarea reciprocă.

Un grup de ucenicizare este definit de toate acestea la un loc, în proporții diferite stabilite de Duhul Sfânt, în funcție de specificul grupului sau de situația prezentă.

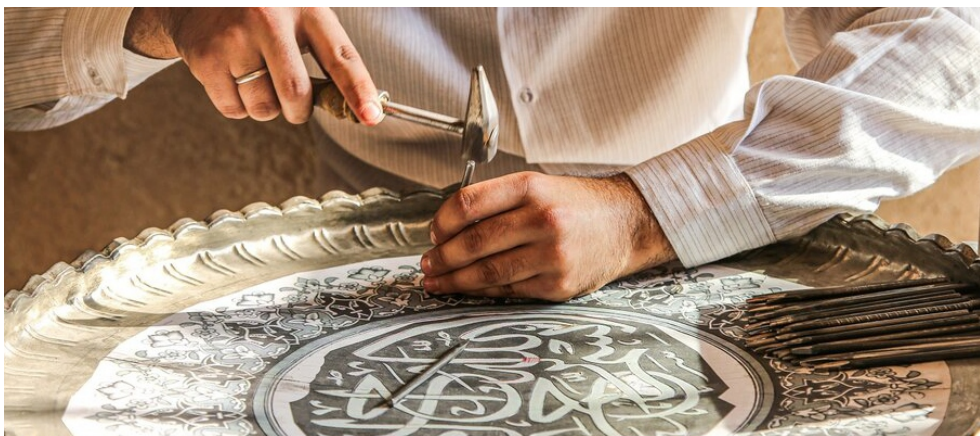
Să ne reamintim!
Cum ar trebui să fie trăită viața unui ucenic?

Viața de ucenicie ar trebui să fie trăită pe patru niveluri:

- ✍ **Individual** (citire, completare, memorare, rugăciune, mărturie)
- ✍ **Cu ucenicul 1:1** (aplicații, slujire, verificare, încurajare, rugăciune)
- ✍ **În grupul mic de ucenicizare** (verificare, aprofundare, provocare)
- ✍ **Cu toată biserica locală** (închinare, ascultare, relaționare, slujire)

Să ne reamintim!
Ce înseamnă ucenic 1:1?

Ucenicie 1:1 înseamnă o relație de sprijin reciproc, între două sau trei persoane de același gen (excepție în cazul soț/soție), în care ne purtăm sarcinile unii altora (dragoste), dar și o relație în care veghem unii asupra altora ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune (disciplină). Ucenicia 1:1 urmărește în primul rând nevoia ucenicului, dezvoltarea lui spirituală în asemănarea cu Hristos.

„Copilașii mei, pentru care iarăși simt durerile nașterii,
până va lua Hristos chip în voi!” (Galateni 4:19).

Caracterul lui Hristos gravat în ucenicul Lui

Un ghid de ucenicie practică

Folosim această exprimare aproape pleonastică (*ucenicie practică*), pentru că, din păcate, nu toți cei care se numesc astăzi creștini mai percep credința creștină ca pe ceva ce trebuie trăit practic, ci mai degrabă ca pe ceva care trebuie afirmat teoretic.

Din punct de vedere biblic, „a fi creștin” înseamnă „a fi ucenicul lui Isus”. Cele două expresii sunt sinonime perfecte. În realitate însă, din păcate, mulți oameni se declară creștini ca apartenență religioasă, dar refuză să trăiască viața ca niște ucenici ai lui Hristos.

Mulți vor să fie creștini care umblă după bunul plac, nu creștini care umblă după Isus.

De aceea, vom accentua mai mult cuvântul „ucenic” pentru că în percepția multor oameni de astăzi cuvântul „creștin” a fost golit de semnificație.

Astfel, „a fi creștin” = „a fi ucenic” și „a fi ucenic” = „a fi creștin”.

Redăm astfel conținutul inițial termenului de „creștin”, pentru că nu trebuie să uităm că la început uceniciei au fost numiți creștini (Fapte 11:26).

Cuvântul „creștin” apare doar de trei ori în Noul Testament: de două ori la Luca, în Fapte 11:26; 26:28 și o dată la Petru în 1 Petru 4:16. Cuvântul „ucenic” apare de 261 de ori în Noul Testament, doar în evangheliile și în Fapte. Luca folosește cuvântul „ucenic” de 37 de ori.

În Luca 6:40, Isus spune: *Ucenicul nu este mai presus de învățătorul lui; dar orice ucenic desăvârșit va fi ca învățătorul lui.* Expresia *ucenic desăvârșit* (în gr. *katartizo*) înseamnă „ucenic echipat, antrenat, ajustat pentru a se potrivi perfect” cu Învățătorul Lui.

Caracterul lui Hristos nu se întipărește automat în ucenicul născut din nou, ci trebuie gravat într-un proces continuu și uneori dureros.

Cuvântul „caracter” provine de la grecescul *charakter*, care însemna „gravat, întipărit, tăiat”, cu referire la monede sau sigilii.

Termenul *charakter* apare doar o dată în tot Noul Testament, în Evrei 1:3 cu referință la Hristos care „este oglindirea slavei lui Dumnezeu și întipărirea (*charakter*) ființei Lui...”.

La fel cum Isus reflectă perfect caracterul Tatălui în lume (*Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl*), tot așa și ucenicul lui Isus trebuie să reflecte caracterul Lui în lume (*Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.*). Aceasta este o asemănare între cele două relații: Tatăl-Fiul, Hristos-ucenicul.

Există însă și o mare deosebire: ucenicul trebuie să dobândească în timp „chipul lui Hristos”, pe când Hristos a avut de la început „chipul Tatălui” în El.

Procesul de întipărire a caracterului hristic în ucenicii Lui durează toată viața și este uneori dureros. Pavel le scrie galatenilor: „Copilașii mei, pentru care iarăși simt durerile nașterii, până va lua Hristos chip în voi!” (Galateni 4:19).

Caracterul lui Hristos se gravează în ucenic pas cu pas până când acesta ajunge să se potrivească cu Hristos, în gândire, trăire, slujire. Asemănarea cu Hristos este scopul uceniciei.

Cine și cum gravează caracterul lui Hristos în noi? Pavel spune cum se luptă el să facă asta: „Pe El Îl **propovăduim** noi și **sfătuim** pe orice om și **învățăm** pe orice om în toată înțelepciunea, ca să înfățișăm pe orice om desăvârșit în Hristos. Iată la ce lucrez eu și **mă lupt** după lucrarea puterii Lui care lucrează cu **tărie în mine.**” (Coloseni 1:28, 29). Pavel lucrează continuu, se luptă până la agonie, ca să întipărească chipul lui Hristos în ucenici.

Pavel ne spune și ce instrumentar folosește: **predicarea, musturarea, învățătura, lupta.**

Luca a fost un colaborator apropiat al lui Pavel și a deprins adevărul despre ucenicie de la el. Dumnezeu poate grava chipul lui Hristos în tine, prin evanghelia scrisă de Luca, prin ucenicul 1:1, prin grupul de ucenicizare și prin întreaga adunare. Lasă Cuvântul, sabia Duhului, să taie în carne vie și să întipărească în tine caracterul lui Hristos.

Acceptă ACUL de gravură al lui LUCA și lasă-l să lucreze în tine, chiar dacă uneori procesul va fi dureros.

Acul de gravură

Ascultă cuvintele lui Hristos

(prin citire, studiu, predici, singur și în adunare)

Corectează ce nu se potrivește cu caracterul lui Hristos

(prin sfat, mustrare, ucenic 1:1)

Urmărește să aplici zilnic învățătura lui Hristos

(prin discipline spirituale, fapte, slujire)

Luptă pentru transformarea altora după chipul lui Hristos

(prin evanghelizare, ucenicizare)

Scrie ce ți-a vorbit Dumnezeu prin Scriptură săptămâna aceasta:

Prin citirea personală a Bibliei

Prin predica de duminică

Ce trebuie să corectezi în viața de ucenic în urma acestor mesaje?

DE CE și CUM?

O lecție despre importanța motivației și a metodei

Luca 1:1-4

La fel de importantă ca întrebarea: *Ce este un ucenic al lui Isus?* este și întrebarea: *De ce să fiu un ucenic al lui Isus?* și *Cum să trăiesc ca un ucenic al lui Hristos?* Răspunsul la întrebarea: **De ce?** exprimă motivația și scopul. Răspunsul la întrebarea: **Cum?** exprimă metoda și instrumentarul.

Luca își deschide evanghelia transmițându-ne motivația scrierii evangheliei lui și metoda folosită. De ce să scriu și eu o evanghelie? De ce? exprimă atât motivația (adică, ce mă motivează?), cât și scopul, (adică, cu ce scop o fac?).

Chiar dacă am o motivație bună s-ar putea să nu ajung la rezultatul dorit, dacă nu aleg și metoda potrivită. Este important să avem o motivație puternică, corectă și sinceră; dar și o metodă și instrumentar adecvate scopului urmărit.

Citește Luca 1:1-4.

Fiindcă mulți s-au apucat

să alcătuiască o istorisire amănunțită

despre lucrurile care s-au petrecut printre noi,

după cum ni le-au încredințat

cei ce le-au văzut cu ochii lor de la început,

și au ajuns slujitori ai cuvântului,

am găsit și eu cu cale,

prea alesule Teofile,

după ce am făcut cercetări cu de-amănuntul

asupra tuturor acestor lucruri de la obârșia lor;

să ți le scriu în șir unele după altele,

ca să poți cunoaște astfel

temeinicia învățăturilor,

pe care le-ai primit prin viu grai.

OBSERVĂ și INTERPRETEAZĂ

Despre ce s-au apucat mai mulți contemporani ai lui Luca să scrie? (v.1)

De la cine au avut informațiile necesare cei care nu au participat efectiv la evenimentele respective? (v.2)

Ce a făcut Luca înainte de a se apuca să scrie? (v.3)

Cum îl numește Luca pe destinatarul evangheliei sale? (v.3)

Cu ce scop îi scrie Luca lui Teofil? (v.4)

De ce crezi că Luca nu a fost mulțumit de „istorisirile despre Isus” scrise înainte de el? De ce nu i-a trimis una dintre acestea lui Teofil?

Fă un rezumat al „lucrurilor petrecute printre noi” despre care intenționează să scrie Luca.

Care a fost metoda folosită de Luca pentru a afla adevărul petrecut?

Cum definești un martor ocular?

De ce mărturia „prin viu grai” nu este suficientă pentru o credință temenică?

De ce crezi că metodele folosite sunt importante?

De ce documentul scris este necesar pe lângă mărturia orală a martorilor oculari pentru fundamentarea credinței?

Care este motivația lui Luca în demersul de investigare pe care o face?

De ce crezi că motivația este importantă?

CORELEAZĂ și APLICĂ

Caută două exemple în Biblie de oameni care fac lucruri bune cu motivații greșite sau superficiale.

Caută două exemple în Biblie de oameni care vor să facă lucruri bune prin metode greșite.

Caută două exemple de oameni din Biblie care au eșuat în umblarea lor cu Isus pentru că nu au fost sinceri în motivația lor.

Care este instrumentarul oferit ucenicului? (Efeseni 6:12-18 ș.a.)

Ce te motivează, de obicei, cel mai bine să faci ceva?

Povestește o situație în care ai avut o motivație greșită pentru un lucru bun.

Dă exemple de metode greșite pe care le putem folosi pentru a atinge un scop bun.

Care este motivația ta de a fi ucenicul lui Isus?

Care este motivația ta pentru a participa la un grup de ucenicizare?

Care sunt metodele prin care te-ai antrenat până acum ca să fii ucenicul care se aseamnă tot mai mult cu Învățătorul lui?

Care este motivul pentru care ești sau nu ești într-o relație de ucenicizare 1:1?

Pe lângă o **motivație** puternică (dorința de a oferi o relatare minuțioasă și veridică despre Isus) și un **scop** clar (consolidarea cunoașterii spirituale a lui Teofil), Luca a avut și o **metodă** adecvată (cercetarea amănunțită până la origini) și un **instrumentar** foarte util (martori oculari, abilități de istoric, Duhul Sfânt, pergament etc.).

Pentru a trăi ca ucenici ai lui Isus și pentru a deveni ca El trebuie să avem o motivație puternică și un scop clar, o metodă eficientă și un instrumentar util.

Vă propunem mai jos motivația și scopul uceniciei, dar și o metodă și un instrument:

Motivația: CUNOAȘTEREA lui Hristos

Să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui și părtășia suferințelor Lui și să mă fac asemenea cu moartea Lui... (Filipeni 3:10).

Scopul: ASEMĂNAREA cu Hristos

Căci, pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte să fie asemenea Chipului Fiului Său... (Romani 8:29).

O metodă: RELAȚIA personală de ucenicie

Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze (Luca 9:23).

Eu _____ născut din nou în anul _____ mă angajez în fața lui Dumnezeu să dezvolt relația mea personală de ucenicie:

1. Cu Hristos
2. Cu un ucenic 1:1
3. Cu un grup mic de ucenicizare
4. Cu biserica locală

Un instrument: ACUL de gravură

Eu _____ născut din nou în
anul _____ mă angajez în fața lui Dumnezeu să:

1. **Ascult** zilnic învățătura lui Hristos în timpul meu de părtășie cu Hristos, citind Biblia și rugându-mă, participând activ la un grup de ucenicizare și la închinarea publică cu toată adunarea ucenicilor.
2. **Corectez** zilnic, prin pocăință sinceră, orice abatere de la învățătura lui Hristos, acceptând mustrarea și sfatul din partea Duhului Sfânt, a ucenicului 1:1 sau a altei persoane duhovnicești.
3. **Urmăresc** zilnic aplicarea învățăturii lui Hristos, pe care o cunosc, în toate domeniile vieții mele, dovedind pocăința și credința prin faptele și prin slujirea mea.
4. **Lupt** pentru formarea altor ucenici, prin evanghelizare, ucenicizare 1:1 sau în grupul de ucenici.

Acul de gravură

Scrie ce ți-a vorbit Dumnezeu prin Scriptură săptămâna aceasta:

Prin citirea personală a Bibliei

Prin predica de duminică

Ce trebuie să corectezi în viața de ucenic în urma acestor mesaje?

REGELE și PREOTUL O lecție despre schimbare

Luca 1:5-9

Ucenicia înseamnă schimbare. Dumnezeu este singurul care nu se schimbă, El rămâne Același. Noi suntem într-o continuă devenire. Ne schimbăm fie în bine, fie în rău. Mai mult decât atât, așteptăm schimbarea de la ceilalți și putem fi chiar noi agenți ai schimbării. Dar de la cine ar trebui să așteptăm schimbarea?

Schimbarea vine prin preot, nu prin rege, prin familie, nu prin monarhie, prin credincioșie, nu prin tiranie.

Dumnezeu schimbă vremurile și împrejurările, El schimbă oamenii și mersul istoriei. Dar prin cine o face?

Citește Luca 1:5-9.

În zilele lui Irod, împăratul Iudeii,
era un preot,
numit Zaharia,
din ceata lui Abia.

Nevasta lui era din fetele lui Aaron,
și se chema Elisabeta.

Amândoi

erau neprihăniți înaintea lui Dumnezeu,
și păzeau fără pată
toate poruncile și
toate rânduielile Domnului.

N-aveau copii,
pentru că Elisabeta era stearpă; și

amândoi

erau înaintați în vârstă.

Dar, pe când slujea Zaharia înaintea lui Dumnezeu,
la rândul cetei lui,
după obiceiul preoției,

a ieșit la sorti să intre să tămâieze în Templul Domnului.

OBSERVĂ și INTERPRETEAZĂ

Caută informații despre Irod cel Mare și despre „zilele lui Irod”, fapte bune și oribile. Descrie pe scurt cum crezi că era viața evreilor „în zilele lui Irod”.

Care era rolul preoților la templu, în zilele lui Irod? Corelează cu Neemia 12:4.

Ce caracteriza familia lui Zaharia și a Elisabetei?

Ce aveau și ce nu aveau „amândoi”, Zaharia și Elisabeta?

Ce este caracteristic slujirii lui Zaharia?

Compară ce se întâmpla în Templul Domnului cu ce se întâmpla în palatul regelui Irod.

CORELEAZĂ și APLICĂ

Luca spune că a făcut cercetări asupra evenimentelor „de la obârșia lor” (1:3). De ce crezi că începe cu Irod și Zaharia?

De la cine crezi că aveau oamenii așteptări să se schimbe ceva în Iudeea și Ierusalim, de la politicieni sau de la preoți? De ce?

De ce crezi că Dumnezeu aduce schimbarea prin preot și nu prin rege?

Ce poți învăța tu ca ucenic în privința așteptărilor de schimbare astăzi?

Scrie trei așteptări pe care le ai de la puterea politică a țării noastre.

Scrie trei așteptări pe care le ai de la puterea spirituală a țării noastre.

Irod era un tiran, care și-a ucis parte din familie. Zaharia era un familist credincios.

Cum îți explici că Dumnezeu nu a răsturnat tirania, ca să aducă schimbarea așteptată, ci a sprijinit familia?

Cât de mult investești în familie și cât în tirania seculară?

Fă ceva special pentru familia ta săptămâna aceasta.

Cât de important era că „amândoi”, Zaharia și Elisabeta, erau credincioși?

Întărește relația de cuplu prin două acțiuni concrete, dacă ești căsătorit. Nu uita, schimbarea vine prin familie.

Roagă-te și fă ceva dacă ești necăsătorit. Nu știi cât de mult îți va schimba viața căsătoria.

Din ce se vede credințioșia lui Zaharia în slujire?

Cum crezi că le-a afectat viața de familie, socială, spirituală, faptul că nu aveau copii, deși își doreau?

Analizează-ți viața și vezi cum a afectat viața, familia și slujirea ta ceea ce nu ți-a dat Dumnezeu?

Ia astăzi o decizie de a rămâne credincios indiferent dacă Dumnezeu îți dă ce ceri sau nu. Uneori transformarea noastră ca ucenici este mai eficientă în lipsă decât în belșug.

De ce crezi că Luca își începe și își încheie evanghelia cu Templul (1:9; 24:53)?

Compară ce se întâmplă în templu pe vremea lui Zaharia (1:9) și ce se întâmplă în templu după înălțarea lui Isus la cer (24:53). Care crezi că sunt diferențele?

Acul de gravură

Ascultă Cuvântul: Ce ți-a vorbit Dumnezeu săptămâna aceasta?

Prin părtășia personală

Prin studiul din Luca

Prin predica de duminică

Corectează abaterile: Ce vrea Dumnezeu să schimbi în viața ta? Pentru ce păcate trebuie să te pocăiești în urma ascultării Cuvântului?

Urmărește aplicarea: Cum aplici adevărul despre schimbare în viața și familia ta? Urmărește 2-3 aplicații concrete săptămâna aceasta și împărtășește-le grupului. Slujește-i pe cei din familia ta.

Luptă pentru ucenicizare: discută cu ucenicul 1:1 despre așteptări, schimbare, păcatele de care trebuie să te pocăiești. Participă activ la grupul de ucenicizare. Vorbește unei persoane despre schimbarea pe care a făcut-o și continuă să o facă Hristos în tine.
